

36. ČLANEK

TEMA : BOB

Bob lahko v toplih območjih prezimi, tako, da pridelek obiramo že junija. Če želimo imeti bob proti koncu junija, ga sejemo pod stekleno zaščito februarja. Pri večkratni setvi pobiramo bob vse poletje.

Bob potrebuje teko kot vse ostale stročnice nevtralnno ali rahlo bazično zemljo. Uspeva v manj rodovitni zemlji, bolje pa uspeva v rodovitni zemlji, ki je obogatena z organskimi snovmi in ne prevlažni zemlji. Boba pozimi ne sejemo v vlažno in hladno zemljo, ker bo tu seme zgnilo.. če sejemo jeseni, ne gnojimo z rudninskimi gnojili. Če je v tleh preveč dušika, postanejo rastline košate.

Prezimne sorte boba sejejo v Angliji v prvi polovici novembra, da 10 cm visoke rastline prezimijo, višje in nežnejše bo zimski mraz poškodoval ali celi uničil. Seme boba je zelo veliko, zato setvenico nekoliko pograbimo, še posebej za prezimne sorte. Bob prenese nekaj mraza. Kali pri temperaturi zemlje 5 stopinj celzija. Pri setvi v enomesečnih presledkih bomo obirali pridelek do jeseni. Pod stekleno zaščito lahko sejemo bob že v februarju, na prosto pa v marcu.

Bob sejemo v eni ali v dveh vzporednih vrstah na razdalji 23×23 cm ali 45×12cm , ter 8 cm globoko. Dvoredna ali trakasta setev, ki daje večji pridelek, pa je zelo primerna, kadar sejemo pod folijo ali steklo. V hladnejših predelih sejemo bob tudi v lončke, v tunel januarja in rastline konec marca presajamo na prosto.

Stroke začnemo trgati junija in pri postopni spomladanski setvi do jeseni. Stroke olupimo in zrnje kuhamo. Stroki ob trganju ne smejo biti preveč razviti, zrnje pa mora biti sočno in mehko. Lahko pa obiramo tudi nedozorele stroke dolžine 12 do 12 cm in jih kuhamo cele ali pa narezane. Po končanem obiranju porežemo nadzemne dele rastlin, korenine pa zakopljemo v zemljo, ker je na njih veliko dušikovih bakterij, ki izboljšajo rodovitnost tal.

Črne listne uši zatiramo z insekticidi, ki imajo kratko varnostno dobo. Škropimo pozno zvečer, da zmanjšamo možnost poškodb in pogina čebel, ki oprahujejo stročnice. Skoraj vedno se na rastlinah pojavijo temno rjavi madeži ali pege. Običajno so močnejše prizadete rastline, ki slabše rastejo ali imajo poškodovane liste.

VIR: knjiga Pridelovanje vrtnin, Tony Biggs, založba Kmečki glas, 1986